

рибалкою, багаті мисливські угіддя не поступаються справжнім швейцарським Альпам. Незабутні враження від принад Слобожанщини туристи отримають після відвідання Мохначанських лісів, прохідної долини Пропасти поблизу села Задонецьке, озера Біле і Лиман, Козачої гори. До Харківської області віднесені: національний природний парк “Гомільшанські ліси”, регіональні ландшафтні парки “Великобурлуцький степ”, “Печенізьке поле” та “Ізюмська лука”; заказники загальнодержавного (Бурлуцький, Катеринівський загальнозоологічні, Вовчанський ботанічний) та місцевого значення, заповідні урочища, Литвинівка, Краснокутський, Наталіївський, Старомерчинський, Шарівські парки, дендрологічні парки.

Усі ці заповідники та національні парки можна розглядати в якості потенціальних об’єктів для розвитку кінного туризму на території Харківської області. З огляду на цікавість жителів мегаполісів до дослідження навколишнього середовища, природничі кінні подорожі з вивченням тваринного, рослинного світу будуть користуватись неодмінним попитом у туристів.

Третім позитивним для розвитку кінного туризму фактором можна назвати те, що саме Харківська область займається підготовкою спеціалістів з кінного туризму, наприклад, у Харківському приватному колегіумі проводяться заняття студентів в кінних секціях за напрямком кінний туризм. Також Харківська зооветеринарна академія (с. Мала Данилівка) здійснює підготовку спеціалістів з конярства: інструкторів кінного спорту та оздоровчо-спортивного туризму, спортивних суддів, ковалів, шорників з виготовлення зброї та кінноспортивного реманенту.

Таким чином, розвиток кінного туризму на Харківщині має достатньо перспектив, а також зможе дати поштовх поступу сільського господарства, який безпосередньо пов’язаний з поширенням зеленого та сільського туризму, розведенням коней та сприянню підвищення якості життя сільських жителів.

ОСОБЛИВОСТІ РЕКОНСТРУКЦІЇ БУДІВЕЛЬ КОЛЕКТИВНИХ ЗАСОБІВ РОЗМІЩЕННЯ

Заблуда А.А.

Науковий керівник – Крайнюк Л.М., канд. техн. наук, професор

На сьогодні реконструкція є одним з найбільш важливих і пріоритетних напрямів вирішення проблем застарілого фонду колективних засобів розміщення. Нові соціально-економічні умови функціонування засобів розміщення вимагають нових комплексних і важливих підходів

до соціальних, архітектурно-художніх, функціональних і економічних принципів реконструкції, до вибору джерел інвестицій [1]. У зв'язку з цим необхідно ставити нові комплексні завдання щодо реалізації основних напрямів реконструкції таких об'єктів, які дозволять мінімізувати витрати і поліпшати якість обслуговування, а також додатково зможуть вирішити нагальні проблеми, пов'язані з поліпшенням морального і фізичного зносу будівель і споруд. Таким чином, питання архітектурно-просторової реконструкції будівель колективних засобів розміщення є актуальним.

Мета роботи полягає у виявленні особливостей архітектурно-просторової реконструкції будівель колективних засобів розміщення.

Реконструкція об'єктів інфраструктури гостинності являє собою складний процес, який розвивається за двома напрямками: перший – комплексне вдосконалення архітектурно-планувальної, конструктивно-технічної та функціональної структури окремих закладів; другий – комплексне оновлення планування території, на якій розміщуються об'єкти готельної забудови [2].

Питаннями організації та розвитку колективних засобів розміщення з урахуванням організації навколишнього середовища присвятили роботи такі українські науковці: Л. Ю. Брідня, Ю. В. Лисенька, О. Е. Рогожнікова, Н. Ю. Мержієвська і інші.

Особливості реконструкції будівель колективних засобів розміщення з урахуванням видів перебудови включають в себе:

- ремонт будівлі – має на увазі комплекс будівельних робіт та різних організаційних заходів, які безпосередньо пов'язані з усуненням морального і фізичного зносу, але не пов'язані з комплексним зміною конструктивно-технічних властивостей будівель;
- реновація – цей процес також називають оновленням, він пов'язаний з економічним процесом заміщення або відновлення процесу життєдіяльності в умовах морального і фізичного зносу;
- реставрація – процес відновлення об'єктів, якщо деякі архітектурні деталі ще збереглися, але втратили в первісному вигляді;
- реконструкція – процес, який поділяється на реконструкцію в містобудуванні: суттєва зміна планувальної структури з метою створення сприятливих умов в структурі міста і реконструкцію для будівель і споруд: це комплекс будівельних робіт та будівельних заходів, який пов'язаний зі зміною всіх властивостей будівель і споруд, які піддаються реконструкції;
- модернізація – покращує якість процесу модернізації і підвищує комфортність і експлуатаційну надійність для типових будівель і споруд;

– перепланування – комплекс заходів, який має на увазі часткову зміну планувальної структури типового будівлі без порушення цілісності конструкції будівель і споруд [3].

Представлені види перебудови будівель та споруд, які застосовуються до будівель колективних засобів розміщення, представляють неповну картину процесу реконструкції, але враховують головні особливості, які відповідають сучасним вимогам, що пред'являються до засобів розміщення згідно з нормативною та законодавчою базою, що діє по всій території України.

1. Рогожнікова Е. Е. Архитектура гостиниц малой вместимости в условиях реконструкции исторических городов Украины: дис. канд. архит.: 18.00.02 / Е. Е. Рогожнікова.; КиевЗНИИЭП. – Киев: [б.и.], 1992. – 184 с.

2. Мержієвська Н. Ю. Архітектурно-планувальна реорганізація готелів 4-5 зірок в історичних будівлях центра міста (на прикладі міста Одеса): дис. канд. архіт.: 204 18.00.02 / Н. Ю. Мержієвська; Київ. Нац. ун-т буд-ва і архіт. – Київ: КНУБА, 2013. – 204 с.

3. Брідня Л. Ю. Методичні основи реконструкції типових готелів в Україні: дис. канд. архіт.: 18.00.02 / Л. Ю. Брідня; Київ. Нац. ун-т буд-ва і архіт. – Київ: КНУБА, 2014. – 256 с.: Іл. – Біблогр.: С. 201 – 216.

СПЕЦИФІКА ПРОЕКТУВАННЯ І РЕКОНСТРУКЦІЇ ЗАСОБІВ РОЗМІЩЕННЯ МАЛОЇ МІСТКОСТІ

Колісниченко Д.О.

Науковий керівник – Крайнюк Л.М., канд. техн. наук, професор

У вітчизняній практиці проектування засобів розміщення малої місткості склався певний стереотип двох - чотириповерхової будівлі зі стандартним набором приміщень і служб, традиційним вертикальним зонуванням (перший поверх – зона обслуговування, верхні – житлові приміщення) і коридорною планувальною системою житлових поверхів [1]. Практично вся діюча номенклатура типових проектів розроблена для готелів одного виду – так званого загального типу. Частина проектів має незадовільний технологічний взаємозв'язок приміщень, мало комфортабельні номери, тісні допоміжні приміщення.

Відаючи належне великим масштабам проектної практики, необхідно відзначити, що проектувальники не завжди мають у своєму розпорядженні всю сукупність умов, які впливають на формування готельних будівель і дозволяють прийняти раціональне проектне рішення. Відсутність поглиблених науково обґрунтованих розробок в галузі проектування і будівництва малих готелів та широке коло проблем, пов'язаних з їх експлуатацією, зумовили нагальну потребу аналізу практики проектування і реконструкції цих будівель з подальшою розробкою ряду теоретичних питань.